

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 1C/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620201641
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8620201641.2

Uznesenie

Okresný súd Svidník v spore žalobcu M. S., nar.XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. XX zastúpeného Mgr. Ondrejom Barnom, advokátom so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov proti žalovanému O. R., nar.XX.XX.XXXX, XXX XX F. XX zastúpenému JUDr. Ivom Babjakom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 200/33, 089 01 Svidník o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.
III. Žalobcovi **s a v r a c i a** súdny poplatok za žalobu vo výške 92,80 eur, a to prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa XX.XX.XXXX domáhal, aby súd určil, že nehnuteľnosti v katastrálnom území obce F. zapísané na LV č.XXX - parcela registra C-KN č.XXX/X- zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², rodinný dom súp.č.X na parcele registra C-KN č.XXX/X a parcela registra C-KN.č.XXX, záhrada o výmere XXX mX boli v čase smrti M. S., nar.XX.XX.XXXX v jeho vlastníctve a patria do dedičstva po ňom.

2. Za podanú žalobu žalobca dňa XX.XX.XXXX zaplatil súdny poplatok vo výške 99,50 eur.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril tak, že s touto nesúhlasí a navrhuje ju zamietnuť. Okrem iných dôvodov ako dôvod uviedol aj to, že nie je splnená podmienka vecnej legitímácie, keďže žalobca odvodzuje svoje vlastnícke právo od svojho deda M. S., nar.XX.XX.XXXX, avšak ten okrem otca žalobcu mal ešte ďalšie tri deti, ktoré dedičstvo neodmietli a aj po otcovi žalobcu M. S., nar.XX.XX.XXXX ako dedičia zo zákona okrem žalobcu pripadajú do úvahy C. S., rod. G., manželka M. S. a dcéra B. S.. Podľa žalovaného jedným zo základných predpokladov úspešnosti žaloby je aj to, aby stranami sporu boli všetky vecne legitímované osoby, čo v danom prípade, hoci ide o nerozlučné procesné spoločenstvo nie je splnené, preto navrhuje žalobu zamietnuť.

4. Vyjadrenie žalovaného bolo žalobcovi prostredníctvom právneho zástupcu doručené dňa 15.02.2021. Žalobca písomnú repliku k nemu napriek výzve súdu nepodal.

-2-

1C/34/2020

5. Na prejednanie sporu bolo nariadené pojednávanie na deň 27.05.2022, pred ktorým súd plniac povinnosť vyplývajúcu mu z ust § 138 Civilného sporového poriadku žalobcu výzvami zo dňa 02.03.2022 a 25.04.2022 vyzval na späťvzatie žaloby v celom rozsahu, nakoľko zo skutočností tvrdených v žalobe a

vyplývajúcich z doteraz predložených listinných dôkazov je po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná z dôvodov podľa § 78 ods.2 Civilného sporového poriadku.

6. Krátko pred pojednávaním, písomným podaním súdu doručeným dňa 26.05.2022 o 18:22 hod žalobca súdu oznámil, že berie žalobu v celom rozsahu späť, navrhuje konanie zastaviť a žiada o vrátenie súdneho poplatku.

7. Následne, podaním zo dňa 27.05.2022 žalobca uviedol, že dopĺňa svoje späťvzatie žaloby o skutočnosti ohľadom existencie okolností hodných osobitného zreteľa vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o trovách konania. Uviedol, že je invalidný dôchodca s príjmom 360,-eur mesačne. Okrem hodnoty životného minima (aktuálne 218,06 eur) má ešte mesačné výdavky na chod domácnosti ako sú platby za elektrickú energiu a plyn vo výške 100,-eur a splátku úveru vo výške 64,-eur. Tvrdil, že vzhľadom aj k aktuálnemu zvyšovaniu cien je už teraz nútený na zabezpečenie elementárnych svojich výdavkov žiadať o podporu aj svoju rodinu, aby mu dopomohla dofinancovať mesačné výdavky. Keďže jeho výdavky sa približne rovnajú jeho príjmom, alebo ich už presahujú a nemá z dôvodu svojej invalidity ani možnosť sa zamestnať, existujú podľa neho okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré majú za následok reálnu nemožnosť úhrady trov konania z jeho strany, preto navrhuje náhradu trov konania žalovanému nepriznať. Dôkazy na svoje tvrdenia žalobca nepredložil ani neoznačil.

8. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods.1 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

10. Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Podľa § 146 ods.2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. Keďže žalobca svoju žalobu vzal v celom rozsahu späť skôr než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie a teda súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa nevyžaduje, nakoľko nejde ani o prípad podľa § 146 ods.2 CSP, súd v prvom výroku tohto uznesenia postupujúc podľa § 144, § 145 ods.1 a § 146 ods.1 CSP konanie bez ďalšieho zastavil.

13. O trovách konania súd rozhodol podľa § 256 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP.

14. Podľa § 256 ods.1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. Z pojmu „procesné zavinenie“ použitého v ustanovení § 256 ods.1 CSP vyplýva, že z hľadiska zásady zodpovednosti za zavinenie ako inštitútu procesného práva je otázkou zavinenia, ako aj dôvodnosť podania žaloby za účelom rozhodnutia o náhrade trov konania, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý vyplýva z ustanovení procesného práva treba posudzovať procesne, teda z hľadiska vzťahu výsledku správania sa žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ak žalobca vezme žalobu späť a preukáže procesné zavinenie žalovaného na zastavení konania (

-3-

1C/34/2020

napríklad že dôvodom späťvzatia žaloby je uspokojenie nároku žalobcu žalovaným po začatí konania) je stranou, ktorá procesne zavinila zastavenie konania žalovaný. Ak ale žalobca vezme žalobu späť a nepreukáže že stranou, ktorá procesne zavinila zastavenie konania je žalovaný, v zásade platí, že stranou, ktorá (svojim dispozitívnym úkonom- späťvzatím žaloby) procesne zavinila zastavenie konania je žalobca. Prvkom zavinenia na strane žalobcu môže byť aj náhoda, pretože nič z toho nie je možné pripočítvať na ľarchu toho, kto sa bránil.

16. V tu súdenom spore dôvodom zastavenia konania je to, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť. Keďže žalobca nepreukázal, ani netvrdil, žeby dôvodom tohto späťvzatia žaloby bolo tu správanie

žalovaného po podaní žaloby, z procesného hľadiska platí, že zastavenie konania zavinil tu žalobca. Preto podľa § 256 ods.1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania protistrane, teda žalovanému.

17. Ak žalobca argumentoval dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, pre ktoré by nemala byť priznaná náhrada trov konania žalovanému, tak k tomu súd uvádza, že žalobca, nesúci v tomto klasickom kontradiktórnom spore dôkazné bremeno, bremeno tvrdenia a procesnú zodpovednosť za vedenie a výsledok svojho sporu žiadne také dôvody nepreukázal a žiadne také výnimočné dôvody nezistil ani súd.

18. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Ustanovenie § 257 CSP, ktorého aplikácie na rozhodnutie o trovách konania sa žalobca v danom prípade dovoľoval predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods.1 CSP) a tak výnimočne, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa súd nemusí neúspešnú stranu, resp. stranu, ktorá zavinila zastavenie konania zaviazat' na náhradu trov konania protistrane. Keďže použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, jeho aplikácia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri k tomu napr. R 34/1982).

20. Pri posudzovaní, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa súd musí prihliadať na konkrétne okolnosti prípadu, či procesnú situáciu, k aplikácii ustanovenia § 257 CSP môže dôjsť aj z aspektov sociálnych, pričom pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, teda nielen strany sporu, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady dotknutá a všimnúť si je treba aj okolnosti, ktoré viedli stranu k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964).

21. V súvislosti s tým, že aplikácia § 257 CSP je namieste skutočne len vo výnimočných prípadoch, kde také dôvody musia byť spoľahlivo preukázané súd poukazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn.13Co/44/2021 kde ten v tejto súvislosti uviedol (viď bod 17 odôvodnenia) cit. „Zo slovného znenia vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Ustanovenie § 257 C.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený“.

-4-

1C/34/2020

22. V tu súdnej veci o taký výnimočný prípad nejde. V konkrétnych okolnostiach tohto sporu by sa priečilo požiadavke spravodlivosti nepriznať žalovanému náhradu trov konania. Žalovaný sa tu musel brániť žalobe, ktorá podľa výsledku konania procesne bola zjavne nedôvodná, pričom k jej späťvzatiu napriek námietkam žalovaného vzneseným ešte v januári 2021 a doručeným žalobcovi vo februári 2021, ku ktorým žalobca sa nijako napriek výzve súdu nevyjadril došlo až krátko pred nariadeným termínom pojednávania. Ak žalobca poukazoval na svoje pomery, tak k tomu treba uviesť, že jeho tvrdenia neboli ničím preukázané, nebol označený ani predložený žiaden dôkaz v tomto smere, pričom v sporovom konaní neplatí vyšetrovacia zásada. Navyše, popísané pomery žalobcu ani nedosahujú intenzitu výnimočnosti vyžadovanú § 257 CSP. Ak žalobca poukazoval aj na aktuálne zvyšovanie cien tak ide o skutočnosť, ktorá dopadá na každého, teda aj na žalovaného. Žalobca riadne zaplatil za žalobu súdny poplatok 99,50 eur, ktorého časť vo výške 92,80 eur sa mu týmto uznesením vracia, pričom nie je ničím preukázané tvrdenie žalobcu o reálnej nemožnosti úhrady trov konania žalovanému, navyše ak zo spisu na strane žalovaného žiadna výnimočná výška týchto trov nateraz nevyplýva (okrem prevzatia a prípravy zastúpenia advokátom žalovaného nateraz zo spisu vyplýva len jedno písomné vyjadrenie v spore). Bolo na žalobcovi, aby preukázal dôvody hodné osobitného zreteľa a skutočnosti umožňujúce porovnanie dopadu takého rozhodnutia nielen na žalobcu, ale na obe strany sporu. Za tejto situácie, v

okolnostiach tejto veci však nepriznanie náhrady trov konania žalovanému a ich znášanie ním samým nie je možné spravodlivo žiadať.

23. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. K zastaveniu konania došlo pred prvým pojednávaním. Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, s prihladnutím na § 13 ods.3 uvedeného zákona, keďže žaloba sa vzala späť pred prvým pojednávaním sa žalobcovi vracia ním zaplatený súdny poplatok za žalobu, v zmysle odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia krátený o 6,70 eur, čo k vráteniu činí súdny poplatok vo výške 92,80 eur.

25. Podľa § 11 ods.10 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v rozhodnutí o vrátení poplatku alebo preplatku sa uvedie aj označenie poplatníka a v akej výške má byť poplatok alebo preplatok vrátený. Ak je súdu známe, v tomto rozhodnutí sa uvedie aj číslo účtu, na ktorý má byť poplatok alebo preplatok vrátený.

26. Poplatníkom tu bol žalobca. Žalobca neuviedol číslo účtu na ktorý žiada vrátiť súdny poplatok. V zmysle ust. § 11 ods.6 citovaného zákona poplatok vo výške 92,80 eur bude žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému E-KOLOK ktorým je Slovenská pošta, a.s.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Svidník.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

-5-

1C/34/2020

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.